



Prof. dr hab. Piotr Kuna

**UNIwersytecki Szpital Kliniczny nr 1
im. Norberta Barlickiego
Uniwersytetu Medycznego w Łodzi**

„Barlicki” wczoraj – historia szpitala

Historia Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego nr 1 im. Norberta Barlickiego w Łodzi sięga pierwszej połowy XX wieku. W latach ówczesnej niepodległej Polski podjęto próbę stworzenia nowoczesnego systemu opieki zdrowotnej - Kas Chorych, które miały dać dostęp do służby zdrowia wszystkim grupom ludności. W roku 1927 Łódzka Kasa Chorych, w sytuacji chronicznego braku łóżek szpitalnych w mieście, podjęła decyzję o wzniesieniu dużego wielooddziałowego Szpitala Okręgowego Związku Kas Chorych. Budowę nowego gmachu szpitala powierzono architektowi miejskiemu Łodzi – Wiesławowi Lisowskiemu. W dniu 1 IX 1928 roku odbyła się uroczystość poświęcenia kamienia węgielnego, a wiosną gmach został oddany do użytku. W dniu 1 kwietnia 1930 roku na uroczyste otwarcie szpitala przybył Prezydent Ignacy Mościcki, który został ogłoszony patronem nowej lecznicy.

Zgodnie z projektem powstał trzypiętrowy monumentalny gmach o osiowej kompozycji, na planie w kształcie litery U, z szeroką fasadą od strony ulicy i dwoma bocznymi skrzydłami biegnącymi w głąb dziedzińca (skrzydło północne dobudowano w latach 1937-1938) na nieruchomości gruntowej o łącznej powierzchni ponad 1 hektara i 80 arów, położonej przy ul. Kopcińskiego. Na terenie szpitala powstało 7 nowoczesnie urządzonych oddziałów: wewnętrzny, chirurgiczny, ginekologiczny, laryngologiczny, neurologiczny i okulistyczny oraz tzw. oddział rozpoznawczy. W latach 1934 -1949 Wielospecjalistyczny Szpital im. Ignacego Mościckiego wraz z przychodniami stanowił największy obiekt spośród 19 szpitali Ubezpieczalni Społecznej



w Polsce, który liczył 850 łóżek szpitalnych. Tuż przed wybuchem II Wojny Światowej szpital, podobnie jak inne placówki lecznictwa zamkniętego w Polsce, został dostosowany do warunków wojennych i potrzeb rannych żołnierzy oraz ludności cywilnej. Wraz z wkroczeniem do Łodzi w dniu 8 IX 1939 roku wojsk niemieckich, szpital został przejęty przez Wehrmacht oraz oddziały SS. Rozpoczęła się wówczas stopniowa ewakuacja rannych i chorych żołnierzy polskich. Wielu lekarzy - pracowników Szpitala im. Ignacego Mościckiego straciło życie w Katyniu. Ich pamięć upamiętniają tablice przy wejściu do szpitala.

W okresie działań wojennych i okupacji hitlerowskiej pracownicy Szpitala udzielali pomocy wszystkim potrzebującym, oficerom i żołnierzom polskim. Personel medyczny, działając w konspiracji, ratował pacjentów przed obozami jenieckimi, pomagał w uciezkach, ukrywał w czasie ewakuacji rzeczywistą liczbę chorych, ich nazwiska, stopnie wojskowe.

W następstwie konfiskaty mienia i likwidacji Ubezpieczalni Społecznej (1 kwietnia 1940 roku), szpital został przejęty przez niemiecką Krankenkasse. W czasie trwania okupacji hitlerowskiej usunięto wszystkich Polaków, w Szpitalu pracował personel narodowości niemieckiej, który udzielał świadczeń zdrowotnych Niemcom i wybranym grupom narodowościowym. Dnia 19 stycznia 1945 roku, po wyzwoleniu Łodzi, Szpital przejęły władze radzieckie. Dzięki decyzjom nowych władz, w marcu 1945 roku rozpoczęto przekazywanie łóżek szpitalnych dla potrzeb klinicznych tworzącego się Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Łódzkiego. Dnia 27 sierpnia 1945 roku oficjalnie powołano wydziały medyczne: Lekarski, Stomatologiczny i Farmaceutyczny (w 1950 roku zostały wyłączone z UŁ, dając początek łódzkiej Akademii Medycznej). W tym samym roku w Szpitalu Ubezpieczalni Społecznej im. Norberta Barlickiego rozpoczęto czynności administracyjne, mające na celu zorganizowanie struktur akademickich. W lutym 1950 roku powołano do życia Państwowy Szpital Kliniczny Akademii Medycznej w Łodzi - instytucję ujednoliconą organizacyjnie, administracyjnie i gospodarczo, w skład której wchodziły 4 oddziały, w tym Szpital Ubezpieczalni Społecznej im. Norberta Barlickiego. Taka organizacja utrzymała się do 1 stycznia 1955 roku, kiedy to zgodnie z decyzją Ministerstwa Zdrowia w Łodzi Szpital Ubezpieczalni Społecznej im. Norberta Barlickiego przyjął nową formę i zaczął funkcjonować jako Państwowy Szpital Kliniczny nr 1 Akademii Medycznej w Łodzi - baza kliniczna, dydaktyczna i naukowa tejże Uczelni.

Dnia 4 grudnia 1998 roku Zarządzeniem nr 7/98 Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej Państwowy Szpital Kliniczny nr 1 Akademii Medycznej w Łodzi przekształcono w Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Szpital Kliniczny Nr 1 im. Norberta Barlickiego. Od tego momentu Szpital rozpoczął samodzielne prowadzenie gospodarki finansowej, zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 30 VIII 1991 roku o zakładach opieki zdrowotnej. Dnia 27 lipca 2002 roku ustawą Sejmu RP powstał Uniwersytet Medyczny w Łodzi (po połączeniu dwóch łódzkich uczelni: Akademii Medycznej oraz Wojskowej Akademii Medycznej). Nowopowstała uczelnia medyczna stała się organem założycielskim szpitala, który otrzymał nową nazwę: Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Uniwersytecki Szpital Kliniczny nr 1 im. Norberta Barlickiego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi.

„Barlicki” dziś – teraźniejszość

Szpital przed 2002 roku a Szpital współczesny, to całkowicie odmienne instytucje. Kiedy dnia 3 stycznia 2002 roku stanowisko dyrektora Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego nr 1 im. Norberta Barlickiego w Łodzi obejmował prof. zw. dr hab. n. med. Piotr Kuna, placówka była w złej kondycji finansowej. Szpital był wówczas zadłużony na około 23 mln zł wobec pracowników, dostawców oraz skarbu państwa. Nowa kadra zarządzająca z dyrektorem prof. zw. dr hab. n. med. Piotrem Kuną na czele poradziła sobie z zadłużeniem. Dzięki zmianie organizacji pracy i sposobu zarządzania Szpitalem, w latach 2002-2006 dług placówki został spłacony.

Nieprzerwanie od 2007 roku Uniwersytecki Szpital Kliniczny nr 1 im. N. Barlickiego w Łodzi uzyskuje dodatni wynik finansowy. Na przestrzeni ostatnich 7 lat Uniwersytecki Szpital Kliniczny nr 1 im. N. Barlickiego w Łodzi stopniowo rozwijał swoją działalność, sukcesywnie rozbudowując bazę diagnostyczną i leczniczą tak, aby obecnie posiadać możliwość udzielania świadczeń na wysokim, europejskim poziomie. Oprócz leczenia chorych oraz prowadzenia licznych badań naukowych nad mechanizmami chorób i nowoczesnymi metodami diagnostyki i leczenia, ten wielospecjalistyczny Szpital jest ośrodkiem nauczania dla studentów i lekarzy. W jednostkach organizacyjnych działalności medycznej: oddziałach klinicznych, zakładach, poradniach udziela się specjalistycznych świadczeń zdrowotnych w łącznej ilości ok. 320 tysięcy rocznie, co wskazuje na efektywne wykorzystanie możliwości tejże placówki. Aby zrealizować powyższe, w latach 2002-2005 wprowadzone zostały istotne zmiany, mające na celu poprawę organizacji i finansów Szpitala.

Szpital uzyskał certyfikat ISO 9001:2000 (system zarządzania jakością) oraz ISO 14001:1996 (system zarządzania środowiskiem) w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, promocji zdrowia w powiązaniu z realizacją zadań dydaktycznych i badawczych oraz Certyfikat Akredytacyjny przyznawany przez Centrum Monitorowania Jakości w Ochronie Zdrowia w Krakowie, co oznacza spełnienie przez jednostkę wymogów zgodności stanu faktycznego ze standardami jakości w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych i funkcjonowania zakładu opieki zdrowotnej. Jakość pracy Szpitala była przez lata potwierdzana także przez wysokie pozycje w rankingach czołowych gazet, m. in. *Rzeczpospolita*. Począwszy od 2004 roku Szpital znajduje się wśród 10 najlepszych i bezpiecznych szpitali w Polsce, a przez ostatnie lata jest uznawany za najlepszy szpital publiczny w województwie łódzkim. Wszystkie osiągnięcia nie byłyby możliwe bez pracy wykwalifikowanej kadry: zespołu lekarzy, pielęgniarek oraz personelu pomocniczego i administracji.

Aby sprostać niemałym zapotrzebowaniom medycznym i kryteriom stawianym przez różne instytucje, Szpital poczynił wiele w kierunku rozwoju infrastruktury, przeprowadzenia informatyzacji, zakupu nowoczesnego sprzętu medycznego i remontów. W rozwój Szpitala w ostatnich 7 latach zainwestowano 40 milionów złotych. Dla Szpitala najważniejsza jest szybka i dobra diagnostyka, dlatego pierwszymi inwestycjami w Szpitalu było:

- wybudowanie nowoczesnych laboratoriów do diagnostyki laboratoryjnej i mikrobiologicznej,
- wymiana całej aparatury rtg, zakup nowoczesnego 64 rzędowego tomografu komputerowego oraz rezonansu magnetycznego i angiografu,
- odnowienie w całości pracowni USG i pracowni klasycznej radiologii,
- wprowadzenie teleradiologii.

Równolegle z doposażeniem bazy sprzętowej prowadzono prace remontowe i modernizacyjne. W tym zakresie Szpital planuje dalsze inwestycje, występując o ich dofinansowanie, także ze środków Unii Europejskiej. Możemy już dziś z dumą powiedzieć, że stworzyliśmy supernowoczesny Szpital, który cieszy się renomą i uznaniem nie tylko w województwie, nie tylko w kraju, ale także poza jego granicami.

„Barlicki” jutro – przyszłość

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 10 listopada 2006 roku w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać pod względem fachowym i sanitarnym pomieszczenia i urządzenia zakładu opieki zdrowotnej, do 2012 roku Szpital musi zostać dostosowany do wymogów unijnych. Dążymy do sprawnego przeprowadzenia inwestycji wyszczególnionych w programie dostosowawczym. W celu uświadomienia potrzeb, opracowaliśmy strategię dalszego rozwoju. Już po częściowym zrealizowaniu planów inwestycyjnych i wdrożeniu zmian

poprawie ulegnie zarówno jakość leczenia, jak i warunki pracy oraz przebywania w szpitalu. Przygotowany plan rozwoju szpitala opiera się na 3 elementach: doposażenie w nowoczesną aparaturę medyczną, stworzenie odpowiednich warunków dla personelu i pacjentów oraz motywowanie do lepszej pracy.

Pierwsze efekty naszych wysiłków są już widoczne:

- wybudowano nową, przestronną i wzorowo czystą Stację Dializ, ponadto trwa:
- remont i przebudowa budynku poradni przyklinicznych, w których zlokalizowane zostaną nowe gabinety lekarzy specjalistów udzielających świadczeń zdrowotnych,
- budowa centralnej rejestracji poradni wraz z dobudową szybu windowego,
- remont Oddziału Klinicznego Otiatrii, Laryngologii i Onkologii Laryngologicznej.

W planach pozostaje między innymi: budowa centralnego bloku operacyjnego ze Szpitalnym Oddziałem Ratunkowym, budowa parkingu wielopoziomowego na potrzeby pracowników szpitala, pacjentów oraz odwiedzających, wyposażenie obecnie działającego Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w urządzenia niezbędne do ratowania życia i zdrowia, przebudowa pomieszczeń i zakup aparatury medycznej, przeznaczonej do ratowania zdrowia pacjentów leczonych w Oddziale Klinicznym Anestezjologii i Intensywnej Terapii. W zakresie 2 ostatnich projektów Szpital wystąpił o wsparcie ze środków unijnych w ramach ogłoszonych konkursów: PO Infrastruktura i Środowisko – Priorytet XII, Działanie 12.1, Konkurs 2/2008 oraz PO Infrastruktura i Środowisko – Priorytet XII, Działanie 12.2, Konkurs 3/2008.

Pragniemy by nasz Szpital był profesjonalny, nowoczesny, bezpieczny, przyjazny dla pacjentów, studentów, pracowników, by pozostawał liderem wśród ponad 700 placówek publicznych w kraju.

